

תת"ע (תל אביב) 5487-09-23 - מדינת ישראל נ' אורי רפאל יקיר

תת"ע (תל-אביב-יפו) 5487-09-23 - מדינת ישראל נ' אורי רפאל יקיר

תת"ע (תל-אביב-יפו) 5487-09-23

מדינת ישראל

נגד

אורי רפאל יקיר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה תל-אביב-יפו

[16.12.2024]

כבוד השופטת מגי כהן

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 10.3.24.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה כשרישיון רכב פקע, עבירה מיום 11.8.23. ישיבת הקראה נקבעה ליום 10.3.24, אך המבקש לא התייצב לדין, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדין, נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 8 חודשים.
 2. ביום 28.11.24 הגיש המבקש בקשה לביטול פס"ד בהעדר בטענה כי עבר תאונת דרכים קשה ביום 8.2.24 ולכן מועד הדיון פרח מזכרונו, וכי גם אם היה זוכר את מועד הדיון לא היה יכול להתייצב נוכח מצבו הרפואי. המבקש צירף אישור רפואי בהתאם לפקודת הראיות לתאריכים 12.2.24-15.2.24. דיון והכרעה:
 3. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) (לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, פסק הדין מיום 10.3.24, כך שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה כעבור למעלה מ-7 חודשים ממועד מתן פסק הדין, שיהיו שלא הוסבר ולא צוין מתי נודע לו על קיומו של פס"ד ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה בענייננו. ראה: עפ"ת (מחוזי חי') 27203-02-19 סעיד פודה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.02.2019)
 4. מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.
- א. באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות בענייננו, המבקש מודה כי ידע על יקומו של הדיון אך "מועד הדיון נעלם ממחשבתו" (סעיף 6 לבקשה).

טעות או בלבול, גם אם נעשו בתום לב, אינם עילה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה: רע"פ 8228/11 זוהר בוקריס נ' מ"י (פורסם בנבו 10.11.11)).

עוד אציין כי כפי העולה מטופס אישורי מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון נמסרה לידי המבקש עם קבלת הדו"ח בשטח, והוא חתום על טופס אישורי מסירה.

לפיכך, קיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח חתימתו על טופס אישורי מסירה.

משאלו פני הדברים, היה על המבקש להתייבב לדיון; ואינני מקבלת את הטענה, כי נוכח מצבו הרפואי לא יכל להתייבב שכן האישור הרפואי כלל אינו מתייחס למועד הדיון, וגם לגרסת המבקש הוא שוחרר ביום 12.2.24 כך שיכל להגיש בקשה לדחיית דיון ולא עשה זאת. כמו כן, האישור מחלה צירף מתאריך 8/2/24 עד תאריך 15/6/24 לא תקף עבור מוסדות משפטיים.

ב. באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראיתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018)). על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (ראה: רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בעניינינו, המבקש אינו מעלה טענות לגופו של עניין מלבד הכחשה כללית לא ציין האם היה לו רישיון נהיגה תקף ו/או האם אכן נהג ברכב בעת ביצוע העבירה. לפיכך, אני סבורה כי לא הונחה תשתית ראיתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

5. ביחס לטענות לחומרת העונש - למבקש רישיון נהיגה משנת 2019 ולחובתו 12 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, בין היתר 2 הרשעות קודמות בעבירות מסוג העבירה שבנדון. לאור עברו התעבורתי של המבקש ולאור מהות העבירה, הרי שהעונש שהושת על המבקש הנו במסגרת מתחם הענישה ואין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו (ראו רע"פ 222/13 עודה מחמוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.01.2013)).

6. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק מהבקשה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשפ"ה, 16 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.